

टिका । माहेन्द्रे चैव नेपाके एकैका कीटिरेव च । वा-
 याश्चार्थं कृतं चिह्नं वाणचिह्नमतः स्मृतम् । वाणो वा
 शिव इत्युक्तत्वात्कृतं वाणमुच्यते । तस्मात्तेषु प्रदेशेषु
 पुष्पप्रस्थानेषु तेषु वा । स्थितं तस्मिन्सङ्गावं शिवस्याकृति
 विग्रहे । हेमाद्रौ तदाकृतिलक्षणसमुच्चयेऽपि “स्वयम्भु-
 लिङ्गवत् वाणचिह्नं भुक्तप्रैस्तुतये” “वह्मन्मन्त्रमन्त्राद्
 यथास्थापनपूजने । श्रीशैले कालिकागते” चिह्नाद्रौ
 कन्यकाश्रमे । कन्यातीर्थे वने शैले माहेन्द्रे वा सुरेश्वरे ।
 स्थितानि वाणचिह्नानि शिवेनैव कृतानि तु” सिद्धान्त-
 शेषरे वाणचिह्नान्यधिकृत्य “तदानेकप्रकारं स्यादग्न्यवर्ण-
 मपीटकम् । चक्षुर्मूर्तिविहीनञ्च वाणं तत् पृथुलाप-
 कम्” वाणचिह्नेष्वावाहनादि न कर्तव्यं तदुक्तं
 भविष्ये “वाणचिह्नानि राजेन्द्र ! स्थितानि भुवनत्रये ।
 न प्रतिष्ठा न संस्कारस्तेषामावाहनं न चेति” । रौद्र-
 लिङ्गलक्षणं वीरमित्युच्यते “नदीसमुद्भवं रौद्रमन्यो-
 न्यस्य विवर्षणात् । नदीवेगात् समं स्निग्धं सञ्जातं रौद्र-
 मुच्यते” लक्षणसमुच्चयेऽपि “सरित्प्रवाहसंस्थानं वाणचिह्नं
 समाकृति । तदन्यदपि बोद्धव्यं रौद्रचिह्नं सुखावहम् ।
 नदीवारनर्मदाया वाणचिह्नसमाकृति । तदन्यदपि बो-
 दव्यं चिह्नं रौद्रं भविष्यति” । रौद्रचिह्नं तथा ख्यातं
 वाणचिह्नसमाकृति । श्वेतं रक्तं तथा पीतं लवणं विप्रा-
 दिपूजितम् । स्वभावात् लवणवर्णं वा सर्वजातिषु सिद्धि-
 दम् । नर्मदासमावं रौद्रं वाणचिह्नवदोरितमिति” ।
 अधिकं नर्मदेशगच्छे दृश्यम् ।

नर्मदेश न० नर्मदाया स्थापित इत्यो यत् । काशीस्थे शिव-
 लिङ्गभेदे तदाविर्भवकथा काशीख० ६२ ख० यथा
 “मिश्रव्येति विधेर्वाक्यं नर्मदा सरितुत्तमा । धातुर्वरं
 परित्यज्य प्राप्ता वाराणसीं शरीम् । सर्वेभ्योऽपि हि
 पुष्पत्रेभ्यः काश्यां चिह्ने प्रतिष्ठिते । अपरा न बहुहिता
 कैचित् श्रेयस्करी क्रिया । अथ सा नर्मदा पुष्पत्रा
 विधिपूर्वं प्रतिष्ठितम् । व्यधात् पिलिम्बितातीर्थे त्रिपि-
 टपसमीपतः । ततः शम्भुः प्रसन्नोऽभूत् तस्यै नद्यौ
 गुभात्मने । वरं दृणीष्व सुभगे ! यत्तुभ्यं रोचतेऽनघे ! ।
 सरिद्वरा निशस्येति रेवा प्राह महेश्वरम् । किं वरेणेह
 देवेश ! भयं तच्छेन धूर्जटे ! । निर्दग्धा तत्पदद्वन्द्वे
 भक्तिरस्तु ममेश्वर ! । श्रुत्येति नितरान्तुष्टो रेवाशिरस-
 तुत्तमाम् । प्रोवाच च सरित्श्रेष्ठे ! त्यथोक्तं यत्तथास्तु
 तत् । तद्वाप्य पुष्पत्रिजये वितरामि वरान्तरम् । या-

वत्योदयदः सन्ति तव रोषसि नर्मदे । तावत्यो लिङ्ग-
 रूपिण्यो भविष्यन्ति वरान्तरम् । अन्यच्च ते वरं दद्यां
 तमप्यार्कण्योत्तमम् । दुष्प्राप्यं यच्च तपसां राशिभिः
 परमार्थतः । सद्यः पापहरा गङ्गा सप्ताहेन कलि-
 न्दना । तत्रह्ना सरस्वती रेवे ! त्वन्तु दर्शनमात्रतः ।
 अपरं च वरं दद्यां नर्मदे ! दर्शनावहे । भवत्या स्थापितं
 चिह्नं नर्मदेश्वरसंज्ञितम् । एतच्चिह्नं महापुष्पत्रं सन्ति
 दास्यति यात्रातीम् । अस्य चिह्नस्य ये भक्तास्मान् दद्यात्
 यन्मन्दनः । प्रणमिष्यति यत्नेन महाश्रेयोभिदृष्टये ।
 सन्ति चिह्नान्यनेकानि काश्यां देवि ! पदेपदे । परं हि
 नर्मदेशस्य महिमा कोऽपि चाप्नुतः । इत्युक्त्वा देवदेवेश
 स्वस्तिन् चिह्ने लयं ययौ । नर्मदापि प्रकृष्टाऽऽसीत् पा-
 वित्वा प्राम्य चाङ्गुतम् । स्वदेशं च परिमार्त्ता दृष्टि-
 मात्मापहारिणी” ।

नर्मन् न० नृ-मनिन् । परिहासे अमरः । “न नर्मयुक्तं
 वचनं हिचक्षि” भा० आ० । ६२ ख० “नर्मपूर्वमनुष्ठुष
 संस्थितः” रघुः । “सुहृत्प्रयुक्ता इव नर्मवादाः” काम०
 “निदिननिदि न भिन्नादुमङ्गाचर्यं न चास्या । हृदय-
 मनसुखञ्च स्नेहञ्च नर्ममुखात्” मत्स्यनाथपुत्रकामशा-
 स्त्रम् “नाधुर्बं नर्मविज्ञानं वाग्निता चेति तद्गुणाः”
 द्रुतीवचने वा० ८० ।

नर्मरा स्त्री नर्मन्+रन्+रः । १६३ कां २ भस्त्रायां २ शर-
 तावां ४ निम्नवाल्वायाश्च सेदि० ।

नर्मवत् लि० नर्म सचिवस्य सत्पु मख वः । नर्मयुक्ते स्त्रियां
 लोप् । सा च । नाविकामेदे तदास्याधिकारमे शरासक
 नाटकमेदे वा० ६० “तत्तु सन्निहवती यथा नर्मवती” ।
 नर्मसचिव पु० नर्मस सचिवः । परीक्षावर्द्धावे “न नर्म-
 सचिवैः शार्ङ्गं किञ्चिदप्यग्रं वदेत्” कामन्दक० “ने
 नर्मसचिव्यमकारि नेन्दुना” साधः ।

नर्थ्यं लि० न्दभ्योहितं यत् । १ मनुष्यहिते “नृणां नर्थ्यो
 न्ततमः क्षपावान्” ऋ० १०।२।१ “नर्थ्यो न्दभ्यो हितः”
 भा० “चतुष्पदे नर्थ्याय द्विपदे” ऋ० १।१२।१ नरस्यापत्यम्
 वा० यत् । २ मनुष्यप्रमाते च “अपो नर्थ्यः सुजातः”
 निरु० १।१६ ३ उतामृचमधिलोक्तं “मनुष्यः न्दभ्योहितो
 नर्थ्यः” “होतौ यत्तत् सुतेतसमृषमं नर्थ्यापसम्” यजु०
 २।१८ “नर्थ्यं नरहितमपः कर्म यस्येति” वेददी० ।

नली पु० नल-वन्ने अच् । १ तृणभेदे पोटगणे अमरः ।
 “नलसु मधुरश्चित्तः कषायः कफरक्तजित् । ८५०